

Истиғфор жаннат ифорини олиб келсин!

16:21 / 14.12.2018 5787

Кунлари умримиздек қисқа, тунлари орзулармиздек узун қиш... Мўмин инсон қисқа фурсатларни ғанимат билади, узун орзуларга эса берилиб, боғланиб қолмайди.

Бу гал қишни баҳордек суюмли қилиш учун истиғфор ҳақида суҳбатлашамиз. Тилимиз истиғфор билан банд бўлганда чиқаётган ҳовурида совуқ ҳавони илиқ қилолсак, қандай бахт. Истиғфор қалбимизга жаннат ифорини олиб келса қандай саодат!

﴿١٢﴾ أَنهَبْ أَلْكُرْ وَيَجْعَلْ جَنَّةَ لَكَ وَيَجْعَلْ وَيَبِينْ بِأَمْوَالِ وَيُمِدِّدْ ﴿١١﴾ مَدْرَارًا عَلَيْكَ السَّمَاءَ يُرْسِلُ ﴿١٠﴾ غَفَارًا كَاتٍ إِنَّهُ رَبُّكُمْ أَسْتَغْفِرُوا

Аллоҳ таоло:

«Роббингиздан мағфират сўранг. Албатта, У Ғаффордир», дедим. Шунда устингизга ёмғирни мўл-кўл қилиб юборадир. Ва сизга мол-мулк ва бола-чақа ила мадад берадир ва сизларга боғ-роғлар қилиб берур ҳамда анҳорлар қилиб берадир», деган («Нух» сураси, 10-12-оятлар).

«Истиғфор» сўзининг луғавий маъноси «беркитиш» ва «устини ёпиш»дир. «Аллоҳ мағфират қилди» дегани «гуноҳни беркитди» деганидир. Истиғфор (гуноҳнинг кечирилишини) сўрашдир.

Истиғфор уламолар истилоҳида дуо, тавба ва бошқа тоатлар ила гуноҳнинг мағфират қилинишини сўрашдир.

Амалда банданинг «Астағфируллоҳ» ва шу маънодаги калималарни тилида айтиб, дили билан тасдиқлаши истиғфордир.

Мазкур оятда истиғфор ва ризқларнинг бир-бирига боғлиқлигига ишора қилинмоқда. Қуръони Каримнинг кўпгина оятларида қалб поклиги, диндорлик ва ҳидоятда юришдан ризқнинг мўллиги, фаровонлик ва серобчилик келиб чиқиши таъкидланган.

دَيَّسَ: لَاقَمَ لَسَوَهِ لَعَلَّ لَصَّيْبٍ لَلانَعُ، نَعُ لَللَايَضِرَّ سَوَأَنْبِ دَادَشْ نَع
لَعَانُ أَوْ كُذِّبَ أَوْ يَنْتَقِلْ خَتْنُ الْإِلَهَةِ الْبَرَّ تَنْ أُمَّ لَللَا: لَوْ قَتَّ أَنْ رَأْفَتْ سِ الْ
ءُؤُوبُ أَوْ، يَلَعُ كَتَمْعَنْ بَكَلْ ءُؤُوبُ، تَعْنَصَ أَمْرٍ رَشٍ نَمَلْ كَبُ ذُؤَعُ، تَعَطَّ سِ أَمَلْ كَدَعُ وَوَكَدَعُ
رَأَهَ لَلانَمَ أَلْأَقْ نَمَوَ: لَاقَمَ تَنْ أَلْإِبْؤُنْ ذَلْأُ رَفَعِي أَلْهُنْ إِفْ، يَلْ رَفَعُ أَفِ يَبْ نَذَبْ كَلْ
لَللَا نَمَ أَلْأَقْ نَمَوَ، نَعْنَجُ لَللَا لَهْ أَمَ وَهَفَ يَسْمُ يَنْ أَلْجَبَقِ وَوَيِ نَمَ تَأَمَفَ أَوَبْ أَنْ قَوْمِ
أَمَلْ سَمُ أَلْإِسْمُ خَلْأُ هَ أَوْرَ، نَعْنَجُ لَللَا لَهْ أَمَ وَهَفَ حَبْ صُيْ نَنْ أَلْجَبَقِ تَأَمَفَ أَوَبْ نَقَوْمِ وَهَوَ.

Шаддод ибн Авс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Истиғфорнинг саййиди - «Аллоҳумма! Анта Роббии. Лаа илааҳа илла анта. Холақтани ила ана ғабдука. Ва ана ғала аҳдика ва ваъдика мастатоъту. Аъзу бика мин шарри маа сонаъту. Абуъу лака биниъматика ғалайя. Ва абуъу би занбии. Фағфир лии, фаиннаҳу лаа яғфируз-зунуба иллаа анта», демоғингдир.

Ким уни ишонч билан наҳорда айтса-ю, ўша куни кеч киришидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлур. Ким уни ишонч билан тунда айтса-ю, ўша кечаси тонг отишидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлур», дедилар».

урушдан қочган бўлса ҳам», деганларини эшитган экан».

Дуонинг маъноси: «Ҳайй ва Қойюм бўлган, Ўзидан бошқа илоҳ йўқ Улуғ Аллоҳга истиғфор айтаман ва Унга тавба қиламан».

Ушбу дуони Бомдоддан олдин бир юз бир марта айтиб юриш тавсия қилинади.

مَزَلْ نَمَّ: لَأَقَمَّ لَسَوَّهِ لَعَلَّه لَلَّصَّيَّبِ لَلَّانَ عَ، أَمْ هُنَّ عُلَّه لَلَّأَيَّضَرَّ سَابَّعَ نَبَّانَ عَ
أَلُّثَّيَّحَ نَمَّ هَقَزَرَو، أَجَرَفَّ مَّهَلُّكُ نَمَّ و، أَجَرَمَّ قَيَّضَلُّكُ نَمَّ هَلُّه لَلَّأَلَّعَجَّ رَأْفُغُتَّ سَأَلَّ
يُئِئَسُّنَّ لَأَوْدُوَادُ وَبَأْهَ أَوْرُ: بِسَّتَّ حَيَّ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким истиғфорни лозим тутса, Аллоҳ унга ҳар бир торликдан чиқишни, ҳар бир ғамдан кушойиш насиб қилади. Ҳамда уни ўзи билмаган жойдан ризқлантиради», дедилар».

Абу Довуд ва Насаий ривоят қилганлар.

Доимо истиғфор айтиб юрган банда кам бўлмайди. Руҳий тарбия устозлари янги муридларига эрталаб юз марта, кечқурун юз марта истиғфор айтишни вазифа қилиб берадилар. Ана шунга амал қилиш лозим.

“Ҳадис ва ҳаёт” китобидан